

IS PURIM REALLY THAT IMPORTANT?

(1) מדרש משלי (בובר) פרשה ט

שכל המועדים עתידיים בטלים, וימי הפורים [אינם בטלים לעולם, שנאמר וימי הפורים] האלה לא יעברו מתוך היהודים (אסתר ט כח)

(2) רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ב הלכה יח

כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח ה חוץ ממגילת אסתר הרי היא קיימת כחמשה חומשי תורה וכהלכות של תורה שבעל פה שאינן בטלין לעולם, ואף על פי שכל זכרון הצרות יבטל שנאמר +ישעיהו ס"ה+ כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני, ימי הפורים לא יבטלו שנאמר +אסתר ט"ו+ וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם.

(3) אסתר פרק ט

- (טו) ויקהלו <היהודיים> היהודים אשר בשושן אשר ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם :
- (טז) ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרגו בשנאייהם חמשה ושבועים אלף ובבזה לא שלחו את ידם :
- (יז) ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה :
- (יח) <והיהודיים> והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה :
- (יט) על כן היהודים <הפרוזים> הפרזים הישבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו :....
- (כב) כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים :

(4) תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ט עמוד א

דתניא : מעשה בתלמי המלך שכינס שבעים ושנים זקנים, והכניסן בשבעים ושנים בתים, ולא גילה להם על מה כינסן. ונכנס אצל כל אחד ואחד ואמר להם : כתבו לי תורת משה רבכם. נתן הקדוש ברוך הוא בלב כל אחד ואחד עצה, והסכימו כולן לדעת אחת. וכתבו לו +בראשית א' + אלהים ברא בראשית, +בראשית א' + אעשה אדם בצלם ובדמות, +בראשית ב' + ויכל ביום הששי, וישבות ביום השביעי, +בראשית ה' + זכר ונקבה בראו, ולא כתבו בראם,

(5) רש"י מסכת מגילה דף ט עמוד א

ויכל ביום הששי - שלא יאמר אם כן עשה מלאכה בשבת, דהא כתיב ויכל ביום השביעי, והוא לא יקבל עליו מדרש חכמים שדרשו בו: מה היה העולם חסר - מנוחה, באתה שבת - באתה מנוחה, וזהו גמרו.

(6) תהלים פרק קלב

(ח) קומה ידוד למנוחתך אתה וארון עזך:

(יג) כי בחר ידוד בציון אוה למושב לו:

(יד) זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה:

(7) דברי הימים א פרק כב

(ז) ויאמר דויד לשלמה <בנו> בני אני היה עם לבבי לבנות בית לשם ידוד אלהי:

(ח) ויהי עלי דבר ידוד לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני:

(ט) הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן על ישראל בימיו:

(8) תלמוד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד א

ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשורוש. דכתיב +אסתר ט+ קימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו כבר.

(9) שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצה סעיף ב

* <א> חייב אינש לבסומי בפוריא * עד דלא ידע (ד) בין ארור המן לברוך מרדכי. הגה: <ב> וי"א דא"צ להשתכר כל כך, ג אלא שישתה יותר מלימודו (כל בו) (ה) [ב] וישן, ומתוך שישן אינו יודע בין ארור המן לברוך מרדכי. (מהרי"ל). ואחד המרבה ואחד הממעט, ובלבד שיכוין לבו לשמים.

(10) דברים פרק כה פסוק יט

והיה בהניח ידוד אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר ידוד אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: פ